

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.

1. Hirschel: De praecoxis partium foetus ab illis ad etorum. dict. 1729
2. Krothfeld: De puerarum valetudine 1733
3. Hirschfeld: De incontinentia urinæ
4. Hocq: De lue venerea 1777.
5. Hoebling: De officio obstatuentium in partu naturali 1738.
6. Hoult: De febribus pontinali paroxysmatis 1771.
7. Hofmann: De Erysipelato 1700
8. Hofmann: De scorbuto 1700 *
9. Holtorff: De aneurysmate incipite pueri annorum 1722
10. Honold: De vera verae pluriuim pede 1722
11. Hornung: De patientium sita 1733.
12. Sueber: De aenea culinaria supellent. eti. 1766. 1720
13. Huguenin: De atonia uteri post partum ex quo regula halmorh.
14. Huldeburgh: De hysteride puerarum 1764
15. Humbert: De monstruosis dolori fisiis 1742
16. Huth: De postu horolatae.
- U 35

I. N. J.
DISSE^RTAT^O
INAUGURALIS MEDICA
DE
PVERPERARVM
VALETVDINE.
^{Quam}
PRÆSIDE SUMMO ARCHIATRO
EX DECRETO ET AUCTORITATE
GRATIOSISSIMÆ FACULTATIS
MEDICÆ
IN ALMA ARGENTORATENSIV^M
UNIVERSITATE
PRO LICENTIA
SUMMOS IN ARTE MEDICA HONORES
PRIVILEGIA DOCTORALIA
RITE LEGITIMEQUE CAPESSENDI
SOLEMNI ERUDITORUM EXAMINI
SUBJICIT.
JOHANNES PETRUS HIRSCHFELD,
AVI-MONTANO-LAUTERBACENSIS
H. L. Q. C.
Ad diem 26. Junii M DCC XXXIII.

ARGENTORATI,
Imprimebat SIMON KÜRSNER, Cancell, Typogr.

PER-ILLUSTRIBUS ET GENEROSISSIMIS
S. R. I.

LIBERIS BARONIBUS
DE RIEDESEL,
AB EISENBACH ET LAUTERBACH
MARESCHALLIS

UTRIUSQUE HASSIÆ HÆREDITARIIS
EQUITIBUS LIBERÆ ET IMMEDIATÆ
S. R. I. NOBILITATIS FRANCONICÆ
IN DISTRICTU RHOEN ET
WERRA

EXCELLENTISSIMIS,
SAGATIS TOGATISQUE VIRTUTIBUS
UNDIQUAQUE CONSPICUIS,
IN DEUM PIETATE SINCERA,
IN SUBDITOS CLEMENTIA SINGULARI
PER UNIVERSUM ORBEM DUDUM
FAMIGERATISSIMIS.

DOMINIS SUIS

SUBMISSO OBSEQUIO

AC

**PERPETUO PIETATIS CULTU
DEVENERANDIS,**

**AUSPICATAM REGIMINIS FELICITATEM,
SEMPITERNUM FORTUNARUM INCRE-
MENTUM, IMMORTALEM FAMI-
LIÆ SPLENDOREM,**

**EA, QVA PAR EST, ANIMI SUBMISSIONE,
APPRECatur,**

HANCQVE

**DISSERTATIONEM IN AVGVRALEM,
IN SUI STUDIORUMQUE SUORUM COMMENDATIONEM,
SUBMISSA HUMILLIMAQUE MENTE
OFFERT**

TANTORUM NOMINUM

**Devotissimus & Subiectissimus
Author.**

PRÆFATIO.

*Erus, indubius & pervulgatus omnibus
jamdum innotuit versiculus
Contra vim mortis non est medica-
men in hortis.*

*Aut uti Seneca Lib. 2. quæstion: na-
tural. capit. ult. eloquitur, mortem nulla
diligentia evitat, nulla felicitas domat, nulla potentia
evincit, alia fortuito disponuntur, mors omnes & que
vocat: iratis diis propitiisque moriendum est. Quam-
vis, inquam, omnibus id notum est, attamen in preoccu-
panda morte, & tractandis morbis, multa prudentia opus
est, ne temere in se quicquam suscipiat Medicus, cuius
eventus agroto luctuosus, arti vero & Medico ignominio-
sus esse potest. Unde diligenter dictum Cauliacensis Gui-
donis secum perpendat, quippe qui in prefatione genera-
li apostematum dixit, Cave a malis curis, ne nomen ma-
li Medici subreas. Hoc certe si in quopiam valet morbo-
rum genere, in eo potissimum, quod sexum sequiorem in-
vadere solet, valere potest. Quis n. nescit, sexum hunc
ce sequiorem pre potiori innumeris morbis obnoxium esse;
Vnde etiam Helmontius suo jam tempore exclamavit,
foeminam omnem bis pati morbum, per id intelligens
fæminas pluribus affligi morbis quam viros. Hoc autem
inde venire docuerunt, quia diversa gaudent corporis di-
sposi-*

EM,
E,
M,
EM,

80

5) 2 (50

spositione & textura. Vel quidam a vivendiratione, vel etiam à partibus sexui huic propriis deduxerunt, qualis imprimis est uterus. Ob frequentiam ergo morborum feminis infensorum, constitui in presenti hacce Dissertatione Inaugurali, de morbis sequioris sexus & in specie de MORBIS PUPERARUM agere. Prius vero monendum esse censeo, me hac in dissertatione diatam non esse prescripturum mulieribus in genere omnibus, absque ullo respectu ad earum conditionem & sortem, sed tantum in specie iis, quas tam naturales, quam etiam vite victusque genus, nec non tenerior & exquisitorius sensus corporis constitutio ab aliis vilioris sortis robustis & ad labores duriiores natis distinguit. De his igitur sermo non est, nam ille, presertim rustica ad robustas etiam referendesunt, quae non tam facile à rebus externis leduntur. Supervacaneum etiam foret, his diatam commendare, cum partim eam observare non possint, partim nolint, partim etiam sumtus iis deficiant. Possunt quidem ad harum statum nonnulla applicari, sed multa etiam B. L. in his paginis inveniet, que tantum delicioribus quadrant. Melioris vero ordinis causa hanc dissertationem dispescere placuit in VII. Capita, quorum primum de retentione secundinarum. Secundum, de doloribus post partum, sociatis cum hysterica passione. Tertium, de febri lactea. Quartum de lochiorum vitiis & hemorrhagia uteri. Quintum de Puerarum purpura. Sextum de Uteri procidentia, & denique ultimum de optima & recta Puerarum diæta, agere debet. Ceterum B. L. si non omnia debito ordine prolata animadvertes, in re adeo ardua atque intricata & commissorum & omissorum veniam enixe abs Te peto. FAXIT SACRO SANCTA TRINITAS ut feliciter!

CAP.

CAP. I.

DE

RETENTIONE SECUNDINARUM.

§. I.

Sub durissima fatorum lege foeminas natas esse, non inique quis dixerit: Pereunt namque saepè, nisi pariunt, adhuc vero saepius pariendo pereunt, saepissime vero pereunt, dum jam peperere. In omnia vero haecce morborum genera, quæ eas quoctunque tempore aut modo invadere solent, inquirere nec instituti ratio postulat, nec pellarum angustia permittit. Sufficiat mihi in præsentiarum de his, partum in sequentibus, verba fecisse. Mulier cum infantem peperit, non statim puerpera est vocanda, etiam si partus quam maxime fuerit naturalis, sed opus est, ut & secundinæ cum membranis foetum involventibus ex utero expellantur, materque ab iis liberetur. Quod si vero sit, ut excluso foetu præter naturam detineantur secundinæ, varia symptomata inde ægrotam mulierem invadere solent: Quam ob rem haecce primo loco examini subjiciam.

§. II.

Nomen hocce ipsis teste *Veslingio Syntagm. Anat. tom. cap. 8.* partim ab officio , partim à modo excernendi datum est , *Grecis σύριπα*, item *σύριπα*, *υρίπα* appellantur, aut *Galen. 5. Aphor. 49.* ideo quod secundum ab utero foetui sint receptaculum, vel quod secundo post foetum egrediantur, eumque subsequantur. *Barthol. instit. anat. l. I cap. 36. de membran. fæt. involv.* vulgo vocantur die Nach-Geburth. Litem vero hanc dirimendam aliis relinquo, omittens simul consulto homonymiam & synonymiam hujus vocis. Sicuti etiam secundinarum originem , membranas foetus includentes, vasa placentæ , eorumque adhæsionem cum utero , sicco transeo pede; non ac si rerum Philologicarum & Physiologicarum essem osor, aut si nescirem, quale commodum ex hacce enodatione & elegantioris doctrinæ apparatu ad disputantes redundare possit, sed id ipsum his potius fit de causis, quod de medicis auxiliis magis, quò primaria dissertationis intentio tendit, sim sollicitus.

Quam primum jam Obstetrix infantem gremio excepit , funiculum umbilicalem aut ipsam debet præligare & absindere , aut aliis id faciendum committere ; ipsa v. oxyus manu in uterum immissa , secundinam omni adhibita cura extrahat ; qua non bene peracta, puerær uterus sanguine sæpe impletur , qui demum conglobatur & putreficit , unde facile delirium , insomnia , continua febris , immodicus sanguinis fluxus, & tandem non

46 (5) 80

non raro ipsa mors miseris infertur. Quæ plerumque
ingenti labori imputatur, quum revera sæpius ex ne-
glecta uteri purgatione provenerit, uti hac de re legi
meretur *Mauriceau Traité des accouchemens Lib. II.*
Cap. 9. La Motte in tractatu suo Gallico idiomate con-
scripto, hinc inde variis quoque confirmavit observa-
tionibus, & *Dionis Traité des accouchemens. Lib. III.*
cap. 5. & 6. Viardel cap. 29. Dekker exercit. Pract.
p. 64. Equidem non ignoro, dari etiam Medicos, qui
artis obstetricandi haud satis gnari, in libris suis hinc
inde commendavere, secundinas absque ullo matris
periculo tufo in utero per longum temporis spatium
permanere posse, in quorum numerum referendus est
celeberrimus aliâs *Anatomicus Frideric. Ruysschius*,
quippe qui in *Tract. de Musculo uteri* eandem obtinuit
opinionem. Ast cum tristissima experientia contrari-
um edoceat, & moesta partim à supra allegatis Autho-
ribus, partim etiam a *Tulpio, Cornelio Stalpart van der*
VViel, Fabricio Hildano E. N. C. Bartholino, Platero &c.
observata exempla prostent, non possum non, quin ob-
stetrics exhorter, ut omnem adhibeant curam, quo
uterus statim ab istis expurgetur.

§. IV

Hæc autem Cura unicè è fonte Chirurgico pe-
tenda est, quæ enim ex Pharmaceutico desumuntur,
uti sunt errhina, & totum corpus commoventia, pel-
lentia sic dicta specifica medicamenta, purgantia, vo-
mitoria, emollientia, in- vel externè adhibita, vel
etiam cataplasmata, externè applicita &c. ea omnia
partim plus nocent quam prosunt, partim eventus vir-
tutes medicamenti raro sequitur. Quam ob rem hoc

B

in

in casu nihil aliud est suadendum, quam ut obstetrix manum suam utero immittat, adhærentem secundinam sensim sensimque blandissimis ab utero avellat & removeat digitis, aut si illam jam liberam inveniat, provide educat. Hoc factō uterus, sublatā resistentiā, melius se contrahere, oscula vasorum dilaceratorum magis claudere, & nimium, ab hac intermissa secundinæ extractione aliâs ortum fluxum lochiorum impedire potest, ut ægra hac ratione præsentaneum vitæ periculum, & mortem, aliâs certissimè secuturam, effugiat. Situm, quem in operatione sibi eligere debet mulier, quod attinet, paucis moneo, ut in talem feratur, qui & ipsi & operatori congruus est, utrumjam lecto incumbat, aut sellæ insedendo extractionem subeat, modo non citam ac tutam operationem turbet; & optimè fit, si illa statim post foetum exclusum, puerpera in eodem, quem in parturiendo habuit, situ, permanente, instituitur. Sed satis de hoc affectu, mei nunc est studii, puerarum dolorem post partum examini subjicere,

CAP. II

DE DOLORIBUS POST PARTUM.

s. I.

Quamprimum à secundinis liberatae sunt mulieres, necesse est, ut mox ad requiem transferantur, & in lectum propterea deportentur optimè instructum. Eo maxime simul respiciendum, ne refrigerentur, monendum igitur est, ut lectus moderate sit calidus, omniaque ea, quæ pueraræ convenient, suadeantur, quæ

quæ vero illi incongrua sunt, evitentur. Ast quamvis & medicus & obstetrix & puerpera omnem sæpius adhibeant diligentiam, omnesque præscribant & observent regulas diæteticas, minime tamen impedire possunt, quin atrocissimis quandoque excrucientur doloribus puerperæ, qui dolores partum insequuntur, & Germanis die Nach-Wehen audiunt. De his jam dicendum.

§. II.

Quales dolores intelligentur, modo dictum, & omnibus notum est; igitur etiam disinitionem amplam de iis tradere, supervacaneum duco. Sufficiat ergo hoc loco dixisse, me eam doloris speciem hic intelligere, quæ partum sequitur. Eam vero refert faciem, ut ægræ in regione hypogastrica dolorem persentiant plus minus atrocerem, veris sæpius doloribus ad partum duriorem, & ratione sensus dolorifici variis, hinc sepiissime admodum excruciantur, uti plerumque ipsæ exprimunt, doloribus vel lancinatoriis, vel punctoriis, vel pulsatoriis, vel gravativis, vel tensivis, vel urentibus &c. aut pro diversitate subjectorum, majori vel minori sensibilitate præditorum, aliis vexantur symptomatibus, unde etiam in vernacula proferunt, sie wolten lieber noch ein Kind gebähren. Nunc enim adsunt tormenta abdominis, quæ pro operatione uteri vulgo à mulierculis habentur, & sic exprimunt, die Mutter sey unruhig, und noch nicht in ihrem Hänself. Facies quandoque livido subducitur pallore, artus tremunt & refrigescunt, vox etiam sæpius perit, sensus obtunduntur & aliquando prorsus obliterantur, nunc cardialga, palpitatione cordis vexantur, de insigni conqueruntur cephalalgia, delirant

B.

quan-

quandoque, & alia experintur symptomata, quæ passionem hysteriam comitari solent. Quippe insul-tibus epilepticis nonnunquam affliguntur, & quasi mortuæ jacent sine omni motu ac sensu, sine respira-tione ac pulsu sensili, qualia exempla observavere Tim. a Guldenklee L. IV. cap. 10. Schenckius L. IV. obseru. Horstius Tom. 2. & supra allegati Authores obstetrican-tes, Falluntur ergo mulierculæ, putantes, utiles esse puerperis hofce dolores, quia juxta earum opinionem ab ipsis promoveatur lochiorum fluxus, quod tamen falsissimum, ut recte etiam inquit Sylvius, quoniam negligitur idcirco & impeditur à multis dolorum di-ctorum, tanquam utilium, secundum opinionem ea-rum, curatio; cum tamen sæpe eorundem neglectus causa fuerit necis multis puerperis.

§. III.

Medico prudenti haud difficile erit causam hu-jus mali inspicere, cum partus præcedaneus suffi-cientem illi monstrat viam. Differunt tamen admo-dum Authores in recensendis & explicandis causis ho-rum dolorum, & symptomatum reliquorum, ab iis productorum. Sic Willius Lib. de Morb. convuls. cap. 10. Sydenham Oper. Sect. IV. c. 7. opinantur, utero in hysterica passione nullam culpam, sed eam tantum-modo cerebro & generi nervoso esse adscribendam. Highmorus Exercit. de affect. hysteric. c. 3. pulmones & in primis sanguinem cum impetu in illos irruentem pro causa dolorum hysterorum annuit. Alii alias de iis fovent sententias, quarum recensione, brevitatи studens, supersedeo. Sufficiat itaque loco hoc uterum ac-cusatissime & dixisse, somitem hujus morbi in fibris, il-lum

lum componentibus latere, quæ fibræ, quoniam in graviditate nimis extensa fuere, nunc, in lucem edito foetu, secundinis expurgatis, & sic nulla amplius præsentia resistentia, spastice sese contrahendo in pristinum statum se restituere, pristinamque naturalem capacitatem recuperare conantur, unde fibræ, prius talem vim passæ, ut & oscula vasorum sanguiferorum, vel sine vel cum magna violentia dilaceratorum, ad se invicem approximata & cum impetu allisa, talem molestam & dolorificam puerperæ pariunt sensationem. Sic & flatus vel alia acria in intestinorum canale retenta hoc malum augere possunt, ut & prava diæta, de qua infra fusiō loquendi occasio erit.

§. IV.

Ad compescendum igitur hunc morbum intus extusque usurpanda veniunt remedia, quibus spiritus, in inordinato constituti motu, ad requisitum placidum reducuntur motum, quæque nervis naturalem elasticitatem conciliare & reddere valent. Mauriceau & Dionis in libris suis quidem varia nobis exhibent, quæ agrotis propinabant; cum vero malum haecce remedia eluderet, aliis itaque opus esse censeo, atque primo loco commendo, ut mulier de Ol. amygd. dulc. rec. express. cum-syrup. Violar. aut alio quopiam singulis bihoris cochlearia quædam hauriat. Vel si non respuit de linctu ex ol. amygd. dulc. cum Spermatis. Cet. & Syrup. Dialith Fernel. parato, singulis horis cochleare sumat, & de infuso Theiformi ex speciebus pro decoct. nephrit. Forest. cum floribus Sambuci & Chamomill. parato, cyathum calide ebibat. Reme-

B 3

dia

dia absorbentia etiam in usum vocati possunt, qualia sunt oc. cancer. antimon. diaphoret. succin. alb. ppt. Cinnabar. antimon. de quibus subinde dosis exhibeat. Vel essentiæ sunt suadendæ , quales sunt Ess. Carminat. Wed Cort. Aurant. Ab'ynth. succin. myrrat. anodyn & quæ sunt aliæ. Aquæ destillata quoque præscribi possunt, e. gr. Aquæ sic dictæ hystericae , vel etiam Ol. Chamomill. coerul. guttatum vel in vehiculo conveniente vel cum Saccharo propinari potest. Externe vero convenientiunt sacculi calide abdomini impositi, quales parantur ex herb. salv. Rut. Majoran. Roremarin. fl. Sambuc. Chamomill. Verbasc. Malv. &c. Ol. Chamomill. destillat. umbilico & abdomini inungi quoque potest. Clysteres , ubi vel alvi constipatio adest , vel colica flatulenta hunc concomitatur morbum , quoque haud exigui usus sunt. Ex hisce recensitis remedis quilibet pro ratione causarum cognitarum , itemque pro ratione subjectorum, eorumque constitutione, facile eligere poterit remedia, cuique individuo maxime congrua. Quod vero remedia sic dicta specifica attinet, quibus omnes fermè obstetricantium libros repletos invenimus, ea commendare minime possum , cum eventus virtuti , medicamento attributæ , raro respondeat. Diætam , à puerpera observandam , hic iterum omitto , infra de ea sermones facturus.

CAP.

CAP. III.

DE FEBRE LACTEA,

§. I.

Puerperas Symptomata plura comitari, supra jam-dum indigitavimus, & duo horum examinavimus, nunc & febris sic dicta lactea describenda venit, quam foeminæ nostrates per vocem, Milch-Frost, exprimunt. Est autem febris lactea, febris continua, ut plurimum ephemera, puerperas, dum lac in mammas confertim prorumpere incipit, affligen. Accidit nimurum aliquot post partum diebus cum levi horrore, quem calor, magis vel minus intensus, sitis, mammarum intumescentia, lumborum dolor, inquietudo totius corporis, vigilia, lassitudo, appetitus imminutus subsequuntur. Quam comitari solet aliquando inflammatio aut erysipelas mammarum, aliarumque partium.

§. II.

Causa hujus febris formalis est strictura spasmodica mammarum, Sanguini ab utero versus mammas regurgitanti, circulationem & motum denegans, versus cor illum reprimens, & sic causa caloris mammas, & in consensum simul tractâ totâ peripheriâ corporis, eam cädem privans, unde horror, quem subsequitur aestus, quando nempe vis cordis resistentiam mammarum & cutis superavit, sanguinique liberum per eas motum procuravit.

§. III.

§. III.

Prognosin si spectes, nisi uteri obtingat inflammatio, aut aliâs massâ sanguinea crudioribus admodum aut acrioribus particulis depravata sit, febris hæcce, observatis regulis diæticis, neque periculosa est, neque diu durat; si vero alia eam concomitantur symptomata, tunc etiam difficilior redditur, inque ardentem non raro, periculosam aut malignam mutatur, de qua cap. V.

§. IV.

In Febri hacce convenient partim nitrofa, temperantia, partim etiam alexipharmacâ, una cum regimine modestè diapnoico. Alvis debet esse libera, ubi imprimis etiam clysteres commendandi sunt; potus sufficiens præbendus est, sed tamen non frigidus, non crassus. Mammæ cum linteis calidis fricandæ & in calore moderato perpetuo asservandæ, requies & diæta bona injungendæ quia inquietudo semper exasperat motum febrilem, quin etiam, si opus est, exsugendæ sunt maminæ, & spontaneæ frictiones mammarum convenient, quo multum contribuit frictio mammarum cum leni executia. Quam maxime vero evitanda sunt remedia sic dicta Bezoardica, quin etiam emplastra & cataplasma, quæ alias mammis imponi & applicari solent, mulieri sunt disfudenda, quoniam ejusmodi remediis regimen diapnoicum turbatur. Potus v. est propinandus & concedendus, imprimis vero decoctum quoddam calidum Theiforme aut Coffée. Si sudor ejusmodi modo promovetur, lochiaque bene fluunt, febris hæcce pauçis

paucis horis diminuitur, mulierque ab illa liberatur,
Et hæc sufficiant de febri lactea.

CAP. IV.

DE LOCHIORUM VITIIS.

§. I.

Monet nunc tempus & brevitatis studium, ut ad lochiorum properem vitia, eaque exploranti meo subjiciam stylo; Hoc vero malum duobus peccare solet modis, l. n. in excessu, & nimius lochiorum fluxus appellatur, vel in defectu, & suppressio lochiorum nomen ipsi competit. De utroque hoc in capite sermo mihi erit. Est autem fluxus nimius hæmorrhagia uterina, puerperis contingens, ob vasa uteri disrupta, nimium aperta, hiantia, & sanguinem in cavitatem uteri effundentia. Cum enim uteri substantia toto gestationis tempore multum infarciatur, & intumescat a sanguinis unda, copiosiori impetu tunc temporis affluentis, fieri solet, ut non modo immediate peractum post partum, factamque secundinarium extractionem, notabilis quandoque subsequatur hæmorrhagia, quæ sub nimio lochiorum intelligitur fluxu.

§. II.

Non admodum rarus est hic lochiorum excessus cum primis in foemellis admodum plethoricis, quæ antea, nimirum ante ingravidationem, largioribus menstruis evacuationibus adsuetæ fuere, tantoque magis, quando sub ingravidatione alimenta, eaque lauta, affa-

C

tim

tim assūserunt. Deinde etiam disponunt ad excedentem hunc fluxum, neglectus artificialium sanguinis ventilationum sub hoc statu: Porro quando tales foemellæ activioris fuerint animi & iracundi, nec non quando ante partum multa calida assūserunt remedia, aut sub partu ejusmodi remediis, partum promoventibus, tractatæ fuere, aut quando sub doloribus ad partum nimia inquietudini indulserunt: aut si statim post puerperium inquietæ sunt, neque situm in lecto, ipsis convenientem, observant, cruraque à se invicem valde deducunt; aut portio quædam secundinarum in uteri cavo derelicta fuit, ut supra jam indigitatum Omnes hæ causæ excedentia reddere solent lochia, ubi v. prudenter observare debet Medicus, in quo hic excessus consistat, ne justum lochiorum successum pro excessu habeat, neve propterea immature lochia perturbet.

S. III.

Omnem igitur diligentiam adhibeat Medicus, ut nimius hicce fluxus compescatur, alias enim sub tali fluxu, nullis in usum vocatis remediis, prorsus intereunt, quod tristissima quotidiana experientia edocet. Curatio autem hujus affectus dupli absolvitur indicatione (1.) per comtemperationem turgescentiæ sanguinis, & motus excretorii. (2.) Per moderatam cohibitionem excessus. Mitigatio succedit, partim per remedia temperantia, Nitrosa, absorbentia, cinnabatina, partim per interna discutientia, quæ hanc congestoriam commotionem, distribuendo æqualiter sanguinem, mitigant. Unde hoc nomine convenienti Emulsiones ex semen.

ex semen, frigid. major. & minor. paratae ; opata vero caute & parca manu sunt progenanda : Ut & Clysteres talem excessivum fluxum leniunt, quia congestorios motus in hisce partibus inferioribus demulcent. Hau-stum aquæ frigidæ statim post partum exhibitum, hæmorrhagiam ejusmodi egregie compescere, ex ore *Experientissimi Domini Doctoris Fridii, Practici hujus urbis famigeratissimi, Preceptoris mei in arte hacce obfætri-candi fidelissimi*, percepit, quippe qui hoc modo, abs-que ullis aliis remediis, morbum huncce fatalem cu-rasse, ægrotasque, morti proximas, revocasse, mihi communicavit. Inter externa remedia commandant, linteac aceto immersa, frigidiuscule lumbis & regioni hypogastricæ applicata, & quæ sunt alia. vid. *Mauriceau l.c. Lib. III. cap. V. Dionis. l.c. Lib. IV. cap. IV.* Ligaturæ quidem etiam l. manus l. pedis, sed absque ullo effectu salutari, à quibusdam suadentur. Cingulum ex fol. hollebor. alb. context, singulare est experimentum. Ettmulleri, quo pubis regio circa lumbos cingi debet. Alii commandant inunctiones ventris, cum oleo mastichino, myrrh. quibus aspergunt quoque horum pul-veres. Omnia autem hæcce remedia ultima vice com-memorata nullius usus esse merito censeo, cum malum hisce non curatur, sed pejus quandoque redditur. Sic uti & cucurbitulæ, mammis applicitæ, mérito a pru-denti medico sunt dissuadendæ.

§. IV.

Nimium lochiorum fluxum excipit suppressio vel retentio eorum ; Quæ est sanguinis è vasis uterinis puerarum, post exclusum foetum atque secundinas

C 2

hianti-

hiantibus, jugiter alias fluere consueti, subsistentia, nunc subito, nunc paulatim, à suis causis producta. Per frequens est talis affectus, & per varias causas occasionales concitatatur. Producitur vel ex nimia Plethora ipsa, si sanguis simul paulo spissior fuerit, ubi talis sanguis intra uterum impulsus, infarctus & stagnationes inducit: Maxima ex parte vero oritur ex malo regimine, nimirum ex admissa refrigeratione, aut mala diæta, quando ejusmodi alimenta & potuenta assumere puerperæ, quæ visceribus abdominalis strictram inferunt, aut quæ commotiones flatulentas, terminosas in intestinis provocant, ut progressus sanguinis graviter perturbetur. Hinc crudiora alimenta, fermentescentia, aut potus tales fæculenti, frigidi & fermentescentes facillime lochiorum fluxum impediunt. Tandem etiam oritur ex animi pathematis, maximo pere terrore, sub quo repente universo corpori alteratio induci solet: vel moeror multus & tristitia immodica, unde inhibetur sanguinis fluxus, & delitescit in uteri cavitate, ex quibus stasibus facile corruptio putrida extimescenda est, aut experientur angustias internas, cardialgias, suffocativa etiam pathemata, spasticas tractiones in abdomine, febres inflammatorias & acutas, internos ardores, multam virium dejectionem, quibus non raro etiam nisi tempestiva medela ordinetur, luctuosa mors supervenit.

§. V.

Quando igitur ex ejusmodi suppressione pejora mala, imprimis autem uteri inflammationem, gangrenam, sphæ-

sphacelum, aut febres malignas funestas gigni posse, sæpius observatum fuit. Haud immerito omnis statim à Medico cura eo impenditur, ut naturalis ille fluxus dentio provocetur, atque imminentia hinc mala præcaveantur. Quam ob rem impedimenta removeantur, quæ fluxui lochiorum resistunt. Impedimenta v. sunt vel dolores, vel spasmi circa uterum & loca vicina, l. commotiones sanguinis turgefactoriæ, l. alvi obstipatio, vel denique stricturna utero inducta. His jam occurritur remediis temperantibus, Nitrosis, absorbentibus, & cinnabarinis; deinde per fomenta calida, regioni umbilicali applicita, per clysteres emollientes, per Venæ sectiones, per pediluvia, & quæ sunt alia, hicce morbus aliquo modo compescitur. Cauta tamen agat Medicus, ne inconsulto impellentia calida & massam sanguinis in nimium motum commoventia exhibeat; alias enim triplex inde evenire solet malum. Vel enim suppressio magis augetur, vel repentina hæmorrhagia excitatur, vel febrilis suspecta commotio oritur. Unde rectius adhibenda sunt remedia selectiora alexipharmacæ, quæ dum æqualiter sanguinem distribuunt, æqualius quoque lochia promovent. A nimio vero usu aloëticorum, colocynthic. abstinendum est, quia vel diarrhoeas suspectas inducunt, vel irregulariter motus congestorios ad inferiora loca provocant, vel illis viis posthac aliquam incongruam stricturnam inferunt.

5 (18) 5

CAP. V.

DE PUPERARUM PURPURA.

§. I.

Quæ alias gaudia & triumphos cōmitatur purpura, affectui etiam huic periculo nomen dedit, quem jam paucis examinare decrevi, de nomine vero, & ejus origine, sollicitus haud ero, sic & secco transibo pede etymologiam hujus vocis. Quam ob rem, missis hisce, ad definitionem potius me accingo. Purpura ergo febris est catarrhalis æmula, exanthematica, qua motu systematis tam vasculosi quam nervosi intensiori, materia lymphatica corrupta, ex interioribus partibus, ad summam cutem, ceu conveniens emunctorium, sub forma pustularum minimarum miliarium, asperatum, rubrarum l. albarum producitur. Germanis der Friesel audit. Neque tamen putandum est, novum esse hunc morbum, & nostro demum seculo natum, cum si antiquos audiamus medicæ artis parentes, febres puerarum veteribus fuerint cognitissimæ, variantes licet pro regionis individuorum, & aliarum circumstantiarum modulo. Secus sentientes ad unicum Hippocratem ablegasse sufficiat. Libr. n. 11. de morbis cap. 68. scribit, καὶ καταπτηλαται πολὺν ὡς ὑπὸ νίδις, & rubicundis cutis eminentiis impletur, velut ab urtica inustis,

§. II.

Non eadem semper purpuræ est facies, ludit vicissitudine vultus, ac simulat sæpenumero vires suas pessi-

peffimas ; hanc ob causam sub variis speciebus fere fit ; Tanta namque scelerum farragine hic scatet affectus ut ægros aliquando, ac Medicos pro ludibrio habeat, mox enim se repræsentat exanthematibus rubicundis, mox alio se deformat fuco, rubentibus efforescentiis albidas innatantes gerit, altam quasi sedem in illis occupantes. Ut hujus affectus varias species Johann. Storchius alias Huldric. Pelarg. dictus in Praxi sua Stahliana Sect. I. Membr. VII. de febribus malignis describit. Et quidem 1.) *Purpuræ rubræ* meminit, ubi deprehenduntur exanthemata rubra miliaria in peripheria corporis, per motus secretorios & excretorios auctiores expulsa. 2.) *Pupuram Albam* commemorat, quæ quidem etiam quandoque cum cutis rubedine fere manifestat, exanthemata vero in vesiculas, lympha alba repletas, mutantur, unde etiam in actis Vratislav. *Der Wasser-Friesel* nomen ipsi datum fuit. 3.) *De Purpuræ pellucida* loquitur, quam purpuræ speciem ita se manifestare autumat, ut exanthemata vesiculae pellucidæ vel crystallinæ nominari possint ; Ita enim sunt diaphanæ, ut oculis vix percipiatur, nulla, inquit, ipsis est rubedo, & partim lympha quadam, partim aëre, sunt replete. Idem etiam mentionem facit purpuræ benignæ, quæ absque febri invadere solet ; nec non *febris miliaris*, quam vulgo die *Nessel-Sucht* nominant. & denique *febris scarlatinae*, *Scharlach-Fieber* descriptionem sifit. De quibus omnibus modo cit. auct. legi meretur.

S. III.

Satis jam figuram affectus hujus depinxisse credo,
nunc quoque ad ejus causas progredior. Causas au-
tem

tem omnes, quibus tristissimus hicce morbus excitatur, si recensere vellem, laborem in me susciperem, humeris meis imparem. Cum enim ex supra jam dictis constet, corpus nostrum à tot tantisque rebus alterari, in que varios morbos conjici posse, veniam facile me impetraturum, confido, si saltem quarundam meminero. Consistit igitur primaria purpuræ causa in sanguine, cum nimirum nimium acris & causticusest, qua dictione etiam facilime patet ratio pruritus, rubedinis ac exanthematum. Aut si lochiorum fluxus a re quadam l. impeditus l. plane suppressus est, hinc febris supervenit, quæ facile in inflammatoriam degenerari potest. Porro etiam iis evenit, quæ lauto & pollucibili vietui assuetæ, non nisi leves cibos, farinacea, placentas, dulcia, fermentescibilia & horæos fructus admittunt, it. quæ parco potu, crasso, & aqua quoque impura & squalida utuntur. Quæ in aëre degunt insalubri, minus puro, sed vappido, multisque sordidis & purridis halitibus reserto atque corrupto; quo purpuram subinde generari, malignorem fieri, imo epidemicam quandoque reddi, experientia docet. Neque minus præ aliis morbo huic patent, quæ laxiorem corporis habitum & temperamentum sic dictum sanguineum & phlegmaticum obtinent,

§. IV.

Cur autem puerperis infesta purpura alba maxime & maligna sit, id *Excellentis. Dom. Doct. Frid. Hoffmann. in Medicin. Ration. systemat. Tom. IV. Sect. I. cap. IX.* docuit, foeminarum, ait, plurimæ, redundantius in corpore alunt lymphaticos & aquosos humores, adeoque

que acidæ potius patent humorum vappescentiæ, quam
salino-sulphureæ corruptioni, & ob id purpuram po-
tissimum nanciscuntur albam. In gravidatum dein
utero sanguinis tam progressus, quam regressus, ob
nimium eo appulsum, & vasorum distensionem, val-
de languidus est & tardus. Hinc subsistente ibi diu-
tius sanguine, lymphaticus humor in vasa, ipsi vehe-
do dicata, magna copia secedit. In quorum diverti-
culis quasi incarceratus hærens, longiori mora vap-
pescit, corruptitur & acorem contrahit, avolantibus,
quæ mixtionem conservant, spirituosis & subtilioribus
particulis. Quandocunque igitur, enixo foetu, uterus
concidit iterum, neque squalidus lymphaticus humor
cum sanguine faculento lochiali sufficienter expurga-
tur, accidente ordinario tertio puerperii die, motu
febrili, Germanis das Melch-Fieber, in vasa majora is
reprimitur, ipsique cordi infunditur, ex quo magni in-
star fermenti, per corpus diffunditur, totamque san-
guinis lymphæque massam inquinans, vires dejicit,
vigorem animi pessundat, anxieties pectoris, com-
pressions, suspiria, cordis tumores cum spiritus diffi-
cilitate facit, sudores colliquativos mucidos, corru-
ptum acorem redolentes, nonnunquam plane frigidos,
fuscitat somnum arctet, donec vel brevi post, ter-
tio aut quarto à puerperio, interdum septimo, quan-
doque etiam decimo quarto demum die, in conspe-
ctum prodeat hoc exanthema.

§. IV.

Cognitis jam tristissimi hujus affectus causis, signa
tam diagnostica quam prognostica paucis quoque re-

D

cen-

censenda. Signa quod attinet diagnostica, exinde colligenda sunt, dum puerpera horrore invaditur, quem dolor capitis ut plurimum gravatus cum somnolentia comitatur; ægrotæ conqueruntur de angustiis & anxietatibus præcordiorum, respirandi difficultate, tussi, & quæ sunt alia; exanthemata erumpunt feminis milii & cutis anserinæ instar cum prurigine & punctione intercutanea. Inter suspecta vero in purpura signa commemoranda sunt, quando exanthematibus sufficienter expulsis, pulsus præter naturam durus & auctus manet, somnus nullus, inquietudo magna & respiratio difficilis, quando statim sub initium & per totum morbi decursum sudores effusius manant, urinæ pallidæ copiosæ redduntur, & continuus ad mingendum stimulus, vel etiam urina crassa, antea & tincta, subito limpida, tenuis & pallida prodit, nec non quando alvus cum torminibus nimiis fluit. Mali præfigii porro est, si pustulæ purpuraceæ modo comparent, modo evanescunt, & symptomata vehementia semper infestant eadem. Pejus adhuc, si materia relapsa interioribus firmius inhærescit, omnique expulsioni obstitit, hincque fauces stringuntur, virium prostratio increscit, & præcordiorum anxietas cum inquietudine augetur; funestissima demum indicia, quum hærente intus deleteria materia, interiora ardent, & extrema frigent, ac rigent, simulque copioso frigido sudore profunduntur. Hæc enim ubi præsto sunt, ægra ut plurimum lipothymia occumbit lethali.

§. VI.

Purpuræ curatio ad tria hæc redit momenta I.)
ut vitiosa quæ subest acris, nervosis partibus infesta
materia;

materia, corrigatur, ac temperetur. 2.) Ut spasticæ fibrarum nervearum inde productæ strictræ lalentur. Et 3.) præparata materia placide per cutis emunctorium evacuetur, nec retrocedat. Ad acredi-
nem diluendam, & nervosas male affectas partes mul-
cendas, apprime utiles sunt Emulsiones cum absorben-
tibus paratæ, sicuti non exigui sunt usus Pulveres
temperati Bezoardici, cuius generis est Pulvis Be-
zoard. Ludov., Sennert., Bezoard. Mineral., vel Be-
zoard. Wedel., cum ocul. 69. Antimonio diaphoret.,
Cinnab. nativ., Nitro depurat. vel perlato. Guttatim
propinari potest cum vehiculo idoneo Essent Alexi-
pharmaca Stahlii, Mixtur. simpl. Liquor. C. C. Suc-
cin., Tinctur. Bezoard. Wed. Elix. Propriet. Paracels.
&c. vel etiam Liquor. Anodyn. Hoffmanni, Paulus
Neucranz de purpura cap. 23. exhibet radicem contra-
jervæ Theriac vet. Spirit. Card. Ben. Spirit. Camphor.
aq. galang. acetos. &c. Tincturam Bezoardicam non-
nulli verentur, quoniam prostant exempla, in quibus
hujus usu ad insignem præcordiorum anxietatem deli-
riumque deductæ fuerint hujusmodi ægræ, id quod
etiam per salia volatilia, excessive adhibita, excitatur.
Salia n. abundantia in corpore, dum à volatilioribus
remediis subito solvuntur, Massam sanguineam in mo-
tu magis turbant, æstumque conciliant validiorem.
Calida hausta proficuum quoque exhibent solamen,
ubi famosus ille potus Thée & Caffée principatum re-
net, cuius usus tamen illis, quæ ab hoc se laxari sen-
tiunt, ut nonnulla occurunt subiecta, dissuadendus;
& si aliquando invitis nobis contigerit ejusmodi
ani profluvium, statim exhibenda sunt blanda ad-

stringentia, terrea, ubi insigniter præstat Pulvis sic
dictus Pannonicus ruber. Regulæ Diæteticæ in capite
ultimo traduntur.

CAP. VI.

DE UTERI PROCIDENTIA.

§. I.

Quamvis luculenter constet, uterum ob ligamen-
ta sua validissima, tam lata quam rotunda, in cavita-
te abdominis suspensi & firmari, ut tam facile e situ
suo dimoveri nequeat, nihilominus tamen sæpius lo-
cum & situm re vera mutasse, descendisse, atque ex-
tra abdomen, & quidem inversum, à causis violen-
tis protrusum fuisse, observationes Præticorum bene
multæ indubitate loquuntur. Duplici autem modo
prolapsus uteri se fistit: Vel enim uterus prorsus in-
vertitur, ita ut fundus illius extra muliebria prominat:
Vel non inversus prolabitur, & extra abdomen con-
spicitur.

§. II.

Quod inversionem uteri concernit, sic illa opti-
mè cognoscitur, si matrix non solum prolapsa, sed &
sicut crumena inversa est, atque frusti instar car-
nei majoris, orificio illius plane non conspicuo, pro-
pendet.

§. III.

Hæcce inversio nunquam ferme fieri potest, quam
in partu, vel statim post cum, quo tempore orifici-
um

um uteri tantopere est apertum, ut fundus illius per ipsum delabi possit, & hoc sit, si puerperæ post foetum exclusum, adhuc vehementibus vexatæ doloribus, aërem retinendo, & diaphragma fortiter deorsum detrudendo, uterum per genitalia exprimunt. Quod celeberrimi Ruysschii confirmat observatio in uxore cuiusdam lanionis, quæ foetum enixa est robustum, ubi illico simul cum placenta uterina uterus inversus fecutus est, & os uteri internum nec sensit, nec oculos incurrit, prout videre est Fig. XII. Obs. X. p. 16. Inprimis autem hujus inversionis causa est vehemens secundinarum extractio, ab imperitis Chirurgis vel obstetricibus facta, dum funiculum umbilicale plus, quam par est, attrahunt, & simul fundum uteri, cui adhuc annexa est placenta, extrahunt. Talem inversionem uteri ab incauta secundinarum extractione observavit Deventer de arte obstetricandi p. 127. Manu inquiens, statim a partu in uterum immissa, periculum non est, ut funiculum umbilicale trahendo & fundum detrahas, aut uterum invertas, quod plus sati quidem usuvenit imperitis obstetricibus, quæ ex ignorantia sibi persuadent, alium adhuc infantem prodire, rata, fundum uteri esse caput, qualem ego aliquando spectavi tragœdiam, qua talis ignara obstrix puerperam vita periculo exposuerat. Exemplum ejusmodi etiam allegat Bohnius de renunciatione vulnerum lethaliū p. 396. Similem violentam manum est experta ab imperita obstetrica fœmina illa, quam adduxit Genselius in Eph. N. C. Cent. I. & II. p. 421. Plura exempla occurrunt in Blasii Observ. Anat. Pract. Mauriceau l. c. Lib. III, cap. 6. Viardel l. c. Dionis Lib. IV, cap. 7.

§. IV.

Jam progrediendum est ad procidentiam uteri si-
ne inversione, facillime cognoscendam ex orificio, in
inferiori prominentis uteri parte, oculis se sistente.
Hujus mali causa est nimia relaxatio & debilitas lig-
amentorum uteri, tam latorum, quam rotundorum, vel
potissimum utrorumque simul. Contingit sexui fo-
minino frequentius tempore puerperii, quale exemplum
suppeditat *Merclinus in Eph. N. g. Cur. Dec. II. Aº. III.*
Obs. 92. de foemina, quæ sectione Cæsarea fuit con-
servata, licet foetu, ante illam jam in utero extinto,
& *Dec. ead. Av. II. Obs. 149.* *Schelhammerus* observa-
tionem de uteri prolapsu. Ejusmodi procidentias etiam
extra partum in foeminis, quæ conceperunt, vel non
conceperunt, vel nunquam gravidae factæ sunt, ob-
venire; Imo virgines & non maritas exemptas non
esse testatur supra laudatus *Mauriceau in suis observa-*
tionibus gravid. obstetric. & *Schurigius in Gynaecologia*
sua p. m. 214. & seq. Contingit quoque sæpius in partu,
uteri lateralem portionem procidere, uti annotavit *ce-*
leberrimus Ruyshius in observ. Anat. Chirurg. Obs. 24.
p. m. 31.

§. V.

Sæpius etiam foeminis præsertim post partum ac-
cidit procidentia vaginæ uteri, quæ nihil aliud est, quam
vaginæ hujus relaxatio, prolongatio, & extra abdo-
men proruptio, Sæpè confunditur cum procidentiis
uteri, quas magnitudine, figura & colore fermè æquat;
& hinc factum est, ut Authores quidam, uterum pro-
lapsum non solum absque ullo damno excisum, sed &
foemi-

foeminas tales posthac gravidas factas fuisse & peperisse, scripserint ; quod quidem fieri potest in procidentia vaginæ, minime vero uteri ipsius. Facile autem hæ dignoscuntur , si cognita uteri structura, & signa, in præcedentibus data, probè observantur. Plenumque accedit foeminis, pondus gravius elevantibus, vel diffulter parturientibus , uti observavit *Meekren* cap. 51.

§. VI.

Cura horum prolapsuum non differt, & quoad maximam partem ope chirurgica absolvitur. Si igitur ejusmodi contingunt, opus est , ut quantocytus fieri potest, partes hæ , vel ab obstetricie, vel a Chirурgo, hujus artis gnaro , demum blandissimis, & oleo vel butyro inunctis , digitis retrudantur , alias inflammationis labem, vel scirrum, crancrum contrahunt &c, & in primis inversio uteri citam exposcit opem , alias brevi interit ægra. Cavendum tamen, ne uteri prolapsi & graviter inflammati cum vi intrusio fiat, quæ alias gangrænæ, sphaceli & mortis esset causa. Ante repositionem uteri ægra necessum habet, ut prius urinam cum fæcibus emittat , quibus alias haud leviter impeditur operatio. Situm verò servet ægra capite declivi , lumbis altius positis, cruribus disjunctis & retractis. Sic namque Chirurgus vel obstetrix operationem aggrediatur , & repositionem uteri digitis, incipiendo a parte inferiori, versus intestinum colon spestante , & pergendo ad anteriores , suscipiat. Ne autem uterus jam repositus tam facile relabatur , ille annulo quodam in suo situ retineri debet. Horum vero annulorum , pessaria alias dictorum, figuræ variæ

rias exhibuerunt multoties jam allegati Authores ob-
stetricantes. Mauriceau l. c. Dionis L. III. p. 309. Vi-
ardel l. c. p. 217. Hujusmodi pessario, paulo majori
aperturâ vaginæ, recte applicito, uterus non tan-
tum in abdomine retinetur, sed & mulier, nullis aliis
remediis opus habet, negotiisque suis uti antea, ita &
in posterum vacare potest.

CAP. VI.

DE OPTIMA ET RECTA PUER-
PERARUM DIÆTA.

§. I.

Consideratis jam, quantum pagellarum angustia
permisit, morbis quibusdam, quibus puerperæ infec-
stari quam maxime solent, superest, ut regimen quo-
que ipsis præscribatur, quo partim morbos hosce
avertere, partim ictis detentæ, eo melius iis obviam ire
possint. Diæta autem res, uti Physiologi loqui
amant, non naturales, necessario nos alterantes, invol-
vit. Inter has itaque primo loco sese sistit Aër, cuius
ad sustentandam vitam inevitabilis & summa est ne-
cessitas, quemadmodum, pulchris exemplis, bene-
ficio antliae pneumaticæ, ad oculum manifestum fit,
dum pro nostro arbitrio addendo vel subtrahendo aë-
rem animantibus vel vitam demere vel etiam largiri
possimus. Coeli itaque mutationem inter præsentis-
sima ad recuperandam sanitatem in gravissimis
chronicis passionibus auxilia esse referendam,
cum Hippocratis auctoritate, tum experientia optima,
rerum

rerum magistra edocemur. Quod si itaque aëris
 temperatus ac purus præcipuum vitæ ac sanitatis
 solumentum est, atque tonum, motum, robur solidorum
 moderatur, fluidis quoque crasis inducit, quidni
 aëris intemperatus, & præter naturam constitutus, cor-
 pus nostrum afficeret, alterare & multis morbis profe-
 rendis idoneus existere poterit? Non sine ratione scri-
 bit Hippocrates Lib. de natur. human. § 18. morbi,
 inquiens, partim ex diatis, partim ex aëre, quem in-
 spirando trahimus, sunt. Quod si igitur aëris in quopiam
 morborum genere infensus esse potest, in illo certe
 præprimis valet, quod sexum sequiorem & inprimis
 puerperas, invadere solet. Hanc ob causam pri-
 maria puerperæ cautela esse debet, ne aëri frigido
 sese exponat, hinc suadendum est, ut statim, post edi-
 tum foetum, & secundinas rite expurgatas, genitalia
 induatio puerperæ, a parte anteriori ad posteriorem, &
 ab hac ad illam replicato, vel alio linteo tri- aut qua-
 druplicato, tegantur, quo aëris accessus, quantum fieri
 potest, ab illis arecatur; alias n. facillime fluxus lochiorum
 impeditur, & alia symptomata oriri possunt, de
 quibus supra jam astum est; Studeat itaque aëri calen-
 ti, non excedenti, sed moderato, quo transpiratio insen-
 sibilis promoveatur, omniaque minantia mala aver-
 tantur. Igitur morem hujus loci familiarem compro-
 bare haud possum. dum nimis conclave, in qui-
 bus puerperæ jacent, exornantur, atque a sordibus
 mundantur, sic enim facile fit, ut non modo in quiete
 sua turbentur, sed etiam facilime ad iram provocentur.
 Dam wann die Fr. Baafzen die Stuben nicht recht
 aufräumen, so ist es eine Schande vor denen Frauen
 E Gevat-

terinnen Sic etiam horum opinio improbanda, qui aegras calore excruciant, eas in lecto hypocaustoque fervente, tanquam in ergastulo detinendo, nonnunquam ad lipothymias ferme cogunt. Sanguis enim hoc modo privatur suo sero, & acrimonia visciditasque supermanet, gravissima spondens symptomata nova.

S. II.

Corporis humani integritas convenienti sanguinis ac humorum copiae & qualitati, seu fundamento, superstructa est, unde facile apparet, omnia ea, quae justam humorum temperiem & quantitatem tuentur, sanitati praesidium ferre; quae vero his adversantur, insalubria habenda esse. Quae igitur hanc aequalem proportionem turbare quam maxime possunt, sunt assumta, esculentia nimirum & potulenta. Hanc ob causam accuratam observet Puerpera diætam, necesse est, alias corpus ejus, ad morbos primum, alteratur, atque morbis corripitur. Itaque primis diebus juscula, quae sunt parata ex carne bubula, pullo gallinaceo, & carne vitulina, columbarum &c. sunt propinanda, ut & cremer hordei cum vitello ovorum conducit; reliquis diebus potest etiam aliqualis portio, successive major, harum carnium puerperis concedi. Reliqua vero omnia sunt dissuadenda, tristissima n. à mala observata diæta, docuit experientia, quod mulieres in varios conjectæ fuerint morbos. Potus nullus aliis ipsis est concedendus, quam calidus, ex speciebus pro pot. infant. aut adulorum, aut quibuscumque aliis convenientibus, paratus. Hinc cerevisia, vinum & quae sunt alia potus genera, sunt vitanda, quoniam vel flatulentia inducitur, vel sanguis

sanguis in nimium concitatur motum. Sed missis his de cibo & potu, ad reliquas res non naturales prope randum.

S. III.

Si de quodam conqueruntur post partum mulieres incommodo, certe est somni defectus sive vigiliae nimiae, experientia n. docuit, eas saepius tres pluresve dies vigilantes jacere. Quam ob causam omnis eò est vertenda cura, ut moderatus ipsis concilietur somnus, habitò simul respectu ad lochiorum fluxum, qui si nimius, ægræ quidem somnus statim post partum non admittendus, si minus, semper illis convenit. Errant igitur ii, qui volunt, somnum puerperis, lochiis etiam moderatè fluentibus, statim post partum esse interdicendum, cum expertum habeamus, foeminas ejusmodi modo, multa ipsis minantia mala, evitasse Dionis l. c. cap. I. Lib. 4. dicit, dans l'ancienne partie on ne voulloit pas, que les femmes dormissent incon tinent après leur accouchement. On me faisoit demeurer auprés du lit de la Reine pendant trois heures après qu'elle étoit accouchée, pour l'entretenir, & l'empêcher de dormir. Mais aujourd'hui on condamne cet usage ; on leur permet de s'endormir aussi-tôt qu'elles ont pris un bouillon, parcequ'on pretend, que le repos & le sommeil reparent toutes les fatigues, qu'elles ont eues en accouchant. Omni itaque tempore, nisi lochia valde excedant, somnus moderatus mulieribus utilis est. Cum è contrario vigiliae immodicæ & diuturnæ corpori noceant, quia nimium fibras, uti Celeberr. Hoffmann. ait, corporis exsiccant, ipsis nutrimentum subtrahunt, & vires consumunt. Hinc fa-

cile lochia supprimuntur , febris augetur & in malignam mutatur.

§. IV.

Consideratis jam tribus hisce rebus nonnaturalibus, de quiete & motu pauca dicenda sunt. Omnis motus, deambulatio præmatura per hypocaustum , ut & omnia alia negotia intermittenda sunt ; quid enim inquietudo puerperæ noceat , supra , ubi de lochiorum nimio fluxu actum est, dictum. Ast quies quam maxime hoc in casu convenit ; quietendo enim artus laboris ad partum vehementia & diurnitate defessi, reficiuntur , atque ita lochiorum fluxus promovetur, transpiratio corporis insensibilis non impeditur, & agrota ab omnibus mortis periculis præcavetur. Ad quietem commode etiam referri potest situs puerperæ in lecto, & quidem situs horizontalis, qui ad retardandum nimium lochiorum multum facit, quemadmodum capite & reliquo trunco magis erecto ad eum promovendum, suum confert Symbolum. Sic & cruribus complicatis vel ad se invicem approximatis excessus hujus fluxus præcavetur, quemadmodum illis divaricatis augetur. Hic autem situs non commendatur eum in finem , ut ossa pubis , ac si in partu a se invicem essent distensa, de novo concrescere debeant; cum enim versus eum locum , ubi minor est resistentia , semper fiat actio , illa autem minor est in capite infantis, sic necessario hoc , teste quoque experientia in omnibus recens natis, potius comprimitur , ut angustiam hujus viæ subire possit, quam ut ossa hæcce a se invicem removeantur. Hic quoque inserere licet fasciam, qua abdomen

men post partum, ut subsideat, cingendum est, hæc autem circa eam cautio adhibenda est, ut primis diebus laxior, & sensim strictior reddatur, & male consultum eset mulieribus, si per unum vel alterum diem fascia strictiori ad solitam magnitudinem vellet & abdomen & uterus revocare, maximè cum ab ea constrictione uterus inflammationem facile pati posset. De Excretis & retentis autem sermo hic mihi non est, cum B. L. hæcce capite IV. inveniet, quam ob rem, ne cramben bis costam apponam, hic supersedeo, & potius ad animi pathemata me confero.

CAP. V.

Restat adhuc animi affectuum contemplatio, de quibus breviter dicitur, quod summe fugienda sint cuncta animi pathemata graviora, ac inter illa præprimis ira. Insignis enim orgasmus oritur sanguinis, adeo ut nonnunquam febres sibi exinde concilient puerperæ, sed etiam semetiphas hac iracundia præcipiti in pernitosam præcipitent paralysin, de qua re vid. *Tulpium Observat. Med. Lib. II. Cap. 20.* & quæ alia morborum genera exinde demonstrat *Stalpart van der VVielen observat. rar. Cent. I. Observ. 29.* & quamvis, etiam febres quartanas aliquando terrore fuisse fablatas, legimus, nostris tamen puerperis terror res non æque profutura est, quippe quas potius ab omni horroris pavore precamur alienas, ne febrem ac pleuritidem contrahant molestam, ut legere est ap. *Plater. Observ. Lib. 2. p. m. 400.* Plura qui de animi affectibus legere cupit, evolvat *Celeberr. Christ. Joh. Lang. de mortuis ex ani-*

mi commotionibus , & de animi commotionum vi medica , uti & Pauli Dissertat. de animi commotionum vi medica. it. & D. D. Gutermann. Dissertat. de Efficacia animi pathematum in negotio sanitatis & morborum. Et hæc sunt , quæ in morborum mulierum , & in primis puerarum , consideratione fari concessa fuere . Deo T. O. M. debitas persolvo grates pro concessis ad hunc laborem viribus , cui etiam perpetua sit LAUS HONOR & GLORIA.

F I N I S.

Straßburg, med. Diss. (17. Hirsche
Hufn (?)

WMA
VD18

B.I.G.

Farbkarte #13

Centimetres

Inches

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

I. N. J.
DISSERTATIO
UGURALIS MEDICA
DE
ERPERARVM
ALETVDINE.
Quam
DE SUMMO ARCHIATRO
EX DECRETO ET AUCTORITATE
ANTIOSISSIMÆ FACULTATIS
MEDICÆ
MA ARGENTORATENSIVM
UNIVERSITATE
OLICENTIA
MOS IN ARTE MEDICA HONORES
ET
ILEGIA DOCTORALIA
ITE LEGITIMEQUE CAPESSENDI
EMNI ERUDITORUM EXAMINI
SUBJICIT.
JES PETRUS HIRSCHFELD,
MONTANO-LAUTERBACENSIS
H. L. Q. C.
em 26. Junii M DCC XXXIII.

ARGENTORATI,
et SIMON KÜRSNER, Cancell, Typogr.

